

МИНИСТЕРСТВО ТРАНСПОРТА И СВЯЗИ УКРАИНЫ

**ГОСУДАРСТВЕННАЯ АДМИНИСТРАЦИЯ
ЖЕЛЕЗНОДОРОЖНОГО ТРАНСПОРТА УКРАИНЫ
(УКРЗАЛИЗНЫЦЯ)**

**ГОСУДАРСТВЕННЫЙ ЭКОНОМИКО-
ТЕХНОЛОГИЧЕСКИЙ УНИВЕРСИТЕТ ТРАНСПОРТА
(ГЭТУТ)**

**НАУЧНО-ТЕХНИЧЕСКОЕ ОБЩЕСТВО
ЖЕЛЕЗНОДОРОЖНИКОВ УКРАИНЫ**

**МАТЕРИАЛЫ
Третьей Международной
научно-практической конференции
«ПРОБЛЕМЫ ЭКОНОМИКИ И
УПРАВЛЕНИЯ НА
ЖЕЛЕЗНОДОРОЖНОМ
ТРАНСПОРТЕ»**

**—
ЭКУЖТ 2008
23-27 июня 2008 года, г. Судак**

КИЕВ – 2008

УДК 656:62

Рекомендовано к печати Ученым советом
Государственного экономико-технологического университета транспорта
(протокол № 10 от 29.05.2008 г.)

Проблемы экономики и управления на железнодорожном транспорте: Материалы Третьей Международной научно-практической конференции. – К.: ГЭТУТ, 2008.– 471 с.

ISBN 978-966-2197-06-8

Издание содержит материалы Третьей Международной научно-практической конференции «Проблемы экономики и управления на железнодорожном транспорте». Изложенные материалы содержат постановку задач и их решения в научной и практической сфере экономики и управления на железнодорожном транспорте. Основной темой данного издания есть реформирование и развитие железнодорожного транспорта. Авторами тезисов являются ученые, специалисты-практики, аспиранты, представители государственных и коммерческих структур.

Для научных работников, преподавателей, аспирантов, студентов и специалистов транспортной отрасли.

Редакционная коллегия:

Бакаев О.О. – д-р экон. наук, проф., академик Национальной академии наук Украины, засл. деятель науки и техники Украины, академик Транспортной академии Украины, заместитель директора Международного научно-учебного Центра информационных технологий и систем Национальной академии наук Украины и Министерства образования и науки Украины;

Гурнак В.М. – д-р экон. наук, профессор кафедры „Экономика предприятий транспорта” Государственного экономико-технологического университета транспорта (заместитель главного редактора);

Дёмин Ю.В. – д-р техн. наук, проф., академик Транспортной академии Украины, научный руководитель Отраслевой научно-исследовательской лаборатории перспективного подвижного состава и специальной техники (заместитель главного редактора);

Джус Ю.Н. – канд. экон. наук, заместитель генерального директора Государственной администрации железнодорожного транспорта Украины (заместитель главного редактора);

Духно Н.А. – д-р юрид. наук, проф., директор Юридического института Московского государственного университета путей сообщения;

Зубко А.П. – канд. техн. наук, начальник Главного управления развития и технической политики Государственной администрации железнодорожного транспорта Украины (заместитель главного редактора);

Кельрих М.Б. – д-р техн. наук, проф., член-кор. Транспортной академии Украины, заведующий кафедрой „Вагоны” Государственного экономико-технологического университета транспорта;

Макаренко М.В. – д-р экон. наук, проф., академик Транспортной академии Украины, директор Департамента железнодорожного транспорта Министерства транспорта и связи Украины;

Мироненко В.К. – д-р техн. наук, проф., академик Транспортной академии Украины, проректор по научной работе Государственного экономико-технологического университета транспорта, директор научно-исследовательского института проблем развития транспорта;

Пилипчук О.Я. – д-р биол. наук, проф., академик Международной академии безопасности жизнедеятельности, заведующий кафедрой «Экология и безопасность жизнедеятельности» Государственного экономико-технологического университета транспорта;

Пичкур Т.В. – канд. истор. наук, доцент, академик Международной академии безопасности жизнедеятельности, заместитель директора научно-исследовательского института проблем развития транспорта Государственного экономико-технологического университета транспорта;

Родионов И.В. – начальник финансово-экономического отдела Департамента железнодорожного транспорта Министерства транспорта и связи Украины;

Семчик В.И. – д-р юрид. наук, проф., академик Академии правовых наук Украины, член-кор. Национальной академии наук Украины, заведующий отделом Института государства и права им. В.М. Корецкого Национальной академии наук Украины (заместитель главного редактора);

Стасюк А.И. – д-р техн. наук, проф., заведующий кафедрой „Информационные системы и технологии” Государственного экономико-технологического университета транспорта;

Сыч Е.Н. – д-р экон. наук, проф., академик Транспортной академии Украины, первый проректор, заведующий кафедрой „Экономика предприятий транспорта” Государственного экономико-технологического университета транспорта (главный редактор);

Цветов Ю.М. – д-р экон. наук, проф., академик Транспортной академии Украины, директор Научного центра исследований экономических транспортных проблем, заведующий кафедрой «Учет и аудит» Государственного экономико-технологического университета транспорта.

Печатается в редакции авторов на языке оригинала.

Все торговые марки, названные или изображенные в издании, принадлежат их собственникам.

ISBN 978-966-2197-06-8

© Государственная администрация железнодорожного транспорта Украины, 2008
© Государственный экономико-технологический университет транспорта, 2008

-
-
- реалізації механізму лізингових схем, з метою забезпечення сезонних перевезень; зниження податкових платежів для придбання передових іноземних технологій для виробництва і ремонту вантажних вагонів;
 - вилучення коштів на утримання рухомого складу мобілізаційного резерву, передбачив його утримання за рахунок бюджетного фінансування;
 - застосування організаційно-правових форм для створення міжгалузевих холдингів за функціональним типом, які сприятимуть розвитку ринкових механізмів по нарощуванню виробництва нових і перспективних типів вантажних вагонів.

Розв'язання проблеми залежить не тільки від заходів державної підтримки. На сьогоднішній час існування неузгодженості інтересів «Укрзалізниці» і підприємств-виробників рухомого складу ускладнює процес технічного переоснащення залізниць України. Так, найкрупніші вагонобудівні заводи України – ВАТ "Азовмаш", ВАТ "Крюковський вагонобудівний завод", ВАТ "Стахановський вагонобудівний завод", ВАТ "Дніпровагонмаш", у 2007 р. випустили 26162 тис. вагонів і платформ. Проте, ринками збути їх продукції залишається Росія, Іран, Білорусія, Казахстан, країни Балтії. На вітчизняний ринок направляється менше ніж 5 % загального обсягу виготовленої продукції, і те приватним перевізникам та промисловим підприємствам. У 2007 р. тільки ВАТ "Крюковський вагонобудівний завод" отримав тендери на поставку вагонів «Укрзалізниці», але обсяг поставок склав не більше 20 % загального обсягу виробництва вагонобудівного гіганту. В цей час дефіцит полуваґонів за 2007 р. склав майже 1,5 тис., хоча «Укрзалізниця» й намагається забезпечити власні потреби обсягами виробництва власних вагоноремонтних заводів: ДП "Дарницький вагоноремонтний завод" – 258 півваґонів за 2007 рік, ДП "Попаснянський вагоноремонтний завод" – 432 півваґона, ДП "Стрийський вагоноремонтний завод" – 162 півваґона. Складається парадоксальна ситуація – наявність дефіциту вантажних вагонів при готовності задовільнити потребу підприємствами-виробниками рухомого складу. Тому, в найближчий час вельми актуально постає питання подолання протистояння інтересів. Крім того, план «Укрзалізниці» закуповувати китайські вагони хоча й, поки що, відхиленій, але в майбутньому може стати серйозною погрозою для галузі транспортного машинобудування. Допустити її занепад неможливо. Від вирішення вищезазначеного питання залежить доля не тільки залізничної галузі, а й доля усієї національної економіки, а значить і перспектив євроінтеграції України.

УДК 629.4.083

Тартаковський Е. Д., Устенко О. В.
Українська державна академія залізничного транспорту

МОДЕЛЮВАННЯ ПРОЦЕСІВ РЕМОНТУ ЛОКОМОТИВІВ

На кафедрі "Експлуатація та ремонт рухомого складу" УкрДАЗТ протягом багатьох років виконуються дослідження з використанням віртуальних технологій та моделюванням процесів ремонту та технічного обслуговування. В якості критерія оцінки пропускної здібності цехів з потоковими лініями було запропоновано використовувати відносну інтенсивність потоку вимог, які надходять в систему масового обслуговування (СМО). При цьому було

показано, що вхідний потік, як правило, пусоновський, а потік обслуговування – ерланговський різного порядку. Була розроблена та реалізована модель потокової лінії діагностики та технічного обслуговування локомотивів. Крім цього, з використанням методу динаміки середніх та теорії розкладу були виконані розрахунки оптимального розміщення пунктів комплексного діагностування магістральних тепловозів. Подальший розвиток ці роботи знайшли в моделюванні технології контролю, діагностування та матеріально-технічного забезпечення депо та в удосконаленні технології передрейсової підготовки локомотивів та локомотивних бригад.

У зв'язку з реконструкцією локомотивного господарства та відділення в окрему структуру господарства моторвагонного рухомого складу були розроблені моделі СМО для нового науково-методичного МВРС з взаємодопомогою між каналами типу "усі як один" для n -канальної системи, в тому числі й для екіпірування, а також оптимального розміщення пунктів екіпірування.

Проаналізуємо, на які параметри системи обслуговування можна впливати для підвищення ефективності та прибутку.

- Вхідний поток вимог. Це зниження витрат на попередню підготовку локомотива до ремонту, механізація та автоматизація екіпіровки, діагностики та інших операцій.

- Обсяг накопичувача, який вимірюється максимальною кількістю вимог, які одночасно можуть очікувати обслуговування. Підвищення обсягу накопичувача (при крупно-агрегатному ремонті) може привести до завищення витрат депо. Тому треба розраховувати оптимальні запаси вузлів, агрегатів та запасних частин.

- Дисципліна черги, тобто правило, за яким з кількох вимог в черзі виділяється чергове. Коли з точки зору прибутків всі вимоги однакові, то дисципліна не має значення. Але ж як треба виплачувати за простий, або обслуговування без черги, тоді вибір дисципліни обслуговування може сильно впливати на показники ефективності.

- Час обслуговування окремої вимоги та кількості каналів обслуговування. Ці параметри суттєво впливають на характеристики лінії, а також на витрати та прибуток. В загальній постановці задач оптимізації слід вибрати керовані параметри таким чином, щоб отримати максимальний прибуток. Однак, рішення цієї задачі в загальній формі достатньо складне. Звичайно, рішення часткових задач оптимізації, коли визначають оптимальні значення одного з керованих параметрів, значення всіх останніх параметрів вважають постійними. Взагалі вибір критерія оптимізації не є математичною задачею, це задача керівництва підприємства та економістів.

Каламбет С.В., Якимова А.М., Саверський О.А. СИСТЕМА ОСНОВНИХ ФАКТОРІВ, ЩО ВПЛИВАЮТЬ НА СОБІВАРТІСТЬ ПЕРЕВЕЗЕНЬ НА ЗАЛІЗНИЧНОМУ ТРАНСПОРТІ 269

Карпенко Л.В. ЩОДО ВПРОВАДЖЕННЯ ЄДИНОГО ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВЕДЕННЯ БУХГАЛЬЦЕРСЬКОГО ОБЛІКУ НА ЗАЛІЗНИЦЯХ УКРАЇНИ 271

Липатова О.В. СОВЕРШЕНСТВОВАНИЕ ПЕРСПЕКТИВНОГО АНАЛИЗА ЭКСПЛУАТАЦИОННЫХ РАСХОДОВ ОРГАНИЗАЦИЙ БЕЛОРУССКОЙ ЖЕЛЕЗНОЙ ДОРОГИ 272

Мартышевская Г.М. ОСНОВНЫЕ ЭЛЕМЕНТЫ ИСПОЛЬЗОВАНИЯ ИНСТРУМЕНТОВ КАДРОВОГО АУДИТА НА ПРЕДПРИЯТИЯХ ЖЕЛЕЗНОДОРОЖНОГО ТРАНСПОРТА .. 274

Пшінько О.М., Бараш Ю.С., Іващенко Л.А., Логвиненко А.В. СТАЛІЙ РОЗВИТОК ПАСАЖИРСЬКИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ У ДАЛЬНЬОМУ СПОЛУЧЕННІ 275

Сінгаєвська М.П., Петрик О.М. ПІДГОТОВКА СПЕЦІАЛІСТІВ З ОБЛІКУ ТА АУДИТУ ЗА ПРИНЦИПАМИ БОЛОНСЬКОЇ ДЕКЛАРАЦІЇ 277

Смолянська В.В. ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ РИНКУ СТРАХУВАННЯ В УКРАЇНІ ... 279

СЕКЦИЯ 7 «Организация и управление производством на железнодорожном транспорте»

Дикань В.Л. КОМПЛЕКСНІСТЬ ПРОБЛЕМИ РУХОМОГО СКЛАДУ ЗАЛІЗНИЦЬ В УМОВАХ ІНТЕГРАЦІЇ ДО ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ЗАЛІЗНИЧНОЇ МЕРЕЖІ 281

Тартаковський Е.Д., Устенко О.В. МОДЕлювання процесів ремонту локомотивів 282

Малишко І.В., Карпенко С.Я., Лагута І.І. ЕФЕКТИВНІСТЬ УПРАВЛІННЯ ЕЛЕКТРОСПОЖИВАННЯМ НА ЗАЛІЗНИЦЯХ УКРАЇНИ 284

Максимець С.М. РОБОТА ЗАЛІЗНИЦЬ НА ОПТОВОМУ РИНКУ ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЇ УКРАЇНИ 287

Боровик Ю.Т. ПРОЕКТУВАННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНИХ СТРУКТУР УПРАВЛІННЯ ТРАНСПОРТНИХ БУДІВЕЛЬНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ 290

Бочкарева Г.В. АМПЛИТУДНЫЕ И ЧАСТОТНЫЕ ХАРАКТЕРИСТИКИ ИМПУЛЬСОВ ТОКА КОРОНЫ 291

Калабухін Ю.Е. МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕлювання витрат енергоресурсів на тягу поїздів 293

Коковіхіна О.О. ОПТИМІЗАЦІЯ СТРУКТУРИ ІНВЕСТИЦІЙ В ІННОВАЦІЙНУ ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК МЕХАНІЗМ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА 294